

25 pct. af aktiekapitalen i det pågældende selskab.

Når man må erkende, at den dobbeltbeskatning, der opstår, når et selskabs udbytte på sin vej til de personlige aktionærer indgår i et andet selskabs skattepligtige indkomst, i almindelighed virker urimeligt tyngende og i tilfælde, hvor udbyttet passerer gennem flere selskaber, kan medføre, at det praktisk talt helt opsluges af de gentagne beskatninger, forekommer den i den gældende lovgivning valgte form for fritagelse mindre praktisk, idet den formelt fremtræder som en bevillingssag og først etableres, efter at skatteberegningen har fundet sted i begge selskaber. Endvidere forudsætter den vidtløftige beregninger af den i begge selskaber faldende skat på det overførte udbytte. Man har derfor foreslået, at aktieselskaber ikke til deres skattepligtige indkomst skal medregne udbytte af aktier. Reglen gælder både for det udbyttegivende og det udbyttmodtagende selskabs vedkommende kun her i landet hjemmehørende aktieselskaber og andre af § 47, nr. 1, omfattede selskaber. Her hjemmehørende selskaber vil derfor blive skattepligtige af alt udbytte, som de modtager af aktier i udenlandske selskaber, jfr. dog herved den særlige skattnedsættelsesregel i forslaget § 54, stk. 3, og bemærkningerne hertil.

Reglen i stk. 2 om, at et forsikrings-selskab i sin skattepligtige indkomst kan fradrage henlæggelser til bonusfond, svarer til den nu-gældende regel i statsskattelovens § 4, næstsidste stk. Kommissionsudkastet havde (udkastets § 34 — bemærkningerne side 98) foreslået visse begrænsninger i denne skattefrihed. Fradragsretten skulle således begrænses til den del af henlæggelserne, som ikke oversteg gennemsnittet af de sidste 3 års henlæggelser, og den del af bonusfonden, som ikke ved bonusperiodens udløb udbetaltes de forsikrede, skulle beskattes som indkomst for selskabet; som en konsekvens heraf skulle på den anden side bonusudbetalingen, for så vidt den måtte overstige de beløb, som skattefrit var henlagt i bonusperioden, kunne fradrages i selskabets indkomst. De anførte begrænsninger i skattefriheden begrundes med, at der efter kommissionens opfattelse er mulighed for, at disse bonusfonds, hvis egentlige for-

mål er at opsamle midler til tilbagebetaling af en vis del af de forsikredes præmieindskud, kan benyttes til skattefrit oplæg af midler ved en forøgelse af de årlige henlæggelser udover det for formålet nødvendige, ligesom kommissionen har peget på muligheden af, at et selskab kan nedbringe sin skattepligtige indkomst i gode år ved ekstraordinært store henlæggelser til bonusfonds.

Kommissionsudkastets regel har givet anledning til kritik fra Assurandør-Societetets side. Det anføres, at bonusfondenes midler ikke anvendes til andet formål end udbetaling til de forsikrede. Endvidere gøres det gældende, at de foreslåede regler synes at kræve, at bonusfonden helt udtømmes (gennem udbetaling til de forsikrede eller tilskrivning til forsikringssummerne) ved bonusperiodens udløb, men at det ikke er i overensstemmelse med sunde forsikringsprincipper at tvinge selskaberne til at udlodde hele den indenfor en vis periode opsamlede, måske ekstraordinært store bonus og således forhindre dem i at overføre en del af denne til senere bonusperioder, hvor der kan forventes at fremkomme mindre overskud og dermed formindsket mulighed for henlæggelse til bonusfond. Den af kommissionen foreslåede regel ville modvirke bestræbelserne for at foretage en udjævning af bonustildelingerne, og at en sådan udjævning også fra det offentliges side betragtes som ønskelig, fremgår efter Assurandør-Societetets opfattelse deraf, at der af bonusfond i statsanstalten for livsforsikring reserveres en del af midlerne til eventuelt brug i senere bonusperioder.

Man har ved udarbejdelsen af nærværende forslag ment at måtte tage hensyn til de således anførte betragtninger. Medvirkende til den i forslaget foretagne ændring i forhold til kommissionsudkastet har det endvidere været, at bonusfond i visse andre relationer af myndighederne betragtes som væsensforskellige fra reserver. Når et forsikrings-selskab overdrager en del af sin forsikringsbeholdning til et andet selskab, forlanges det således af forsikringsrådet, at en tilsvarende del af bonusfonden følger med. Iøvrigt ses det ikke rettere end, at betydningen af de i kommissionsudkastet anførte betæneligheder i et vist omfang afsvækkes, når man som foreslået forlader den progres-